

ROJA WELAT

ROJNAMEYA SIYASI Ü ÇANDI YA 15 ROJİ
15 GÜNLÜK POLİTİK VE KÜLTÜREL GAZETE

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

Kanath J-78
Tatbikati

KÜRT HALKINA KARŞI YAPILAN SAVAŞ PROVASI

29 İlon 1978
Hejmar: 10, Baha: 7,5 TL.

29/Eylül/1978
Sayı: 10, Fiyah: 7,5 TL.

ROJA WELAT'A YARDIM KAMPANYASINA KATILIN

Değerli okurlar.
İrkçi-sömürgeci güçlerin, her türlü zorbalığın yanı sıra, bizi mali bakımdan çökertme çabalarına rağmen bugüne dek bir yardım kampanyası açmadık. Ama bazı yerlerde okurlarımız bunu kendiliğinden yaptılar. Örneğin Federal Almanya'da çalışan işçiler ve aydınlar geçtiğimiz aylarda bir yardım kampanyası açtılar ve bizi desteklediler. İsveç'te de Roja Welat'a yardım için bir komite kuruldu.

Türkiye'de de gazetemiz Roja Welat'ı yaşatmak, daha güçlü

kılmak ve burjuvazinin oyunlarını boşa çıkarmak için bir yardım kampanyası açıyoruz. Bu amaçla Ziraat Bankası, Ankara Yenisehir Şubesinde 65510 nolu hesabı açtık. Yardımlarınızı bu hesaba gönderebilirsiniz veya bize başka türlü ulaştırabilirsiniz.

Ayrıca, son aylarda yeniden artan kâğıt ve baskı masrafları karşısında biz de gazetenin fiyatını 7,5 liraya çıkarmak zorunda kaldık. Okurlarımızın, gazeteyi yaşatmak için yapılan bu arttırmayı anlayışla karşılayacakları kanısındayız.

B iji rêya azadi, dimeşim rêya te da
I stêrka wi venamîre, bijî rêya azadi
J i bo Kurdîstana sosyalist tekoşin dida
I sal kete sala çaran, bijî rêya azadi

R êya azadi tekoşin dida bo sosyalizmê
Ê di bese nav koledaran da perçe bûne
Y ekîtiya gelan û karkeran armanca wi ye
A zadi, aşîti rêya gelên Kurdistan e

A la azadiyê rakir ser milê karkeran da
Z ordestiyê naxwaze dî nava cihanê da
A girê wi venamîre dî rêya Marksizmê da
Q estê xwe em bîdîn hev dî şerê sosyalizmê da
I sal kete sala çaran, bijî rêya azadi

V.BARAK - LİCE

İsveç'te dört demokratik kuruluş gazetemize yapılan baskıları protesto etti..

İsveç'te, İran Demokratik
Gençlik ve Öğrenci Örgütü,

Türkiye'li Devrimciler Birliği,
İsveç Kürt İşçi Derneği ve Roja
Welat'a Yardım Komitesi adlı
dört demokratik kuruluş, Roja
Welat üzerinde devam eden
baskı ve yıldırma eylemlerini
kınyayan ortak bir bildiri yayınladılar.

Bildiride Roja Welat'a yapılan baskılar anlatılıyor ve şöyle deniyor:

"Bu anti - demokratik baskılar Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Beyannameğine, Röma Antlaşmasına, Avrupa Konseyi kararlarına ve Helsinki Konferansına ters düşmektedir. Türkiye'de bu prensipleri uygulayacağına söz vermiştir..."

SIİRT TUM-DER ŞUBESİ
OLAĞAN KONGRESİ
YAPILDI...

Siirt TUM-DER Şubesi Olağan Kongresi 10 Eylül 1978 günü yapıldı ve seçimlere tek başına katılan Özgürlük Grubu yönetime geldi. Yeni yönetim kurulunca yapılan görev bölümü ile başkanlığa Yalçın Çabuk, saymanlığa Mustafa Aydın, yazmanlığa da Veysi Algan getirildi. Naci Yıldız ve Fahri Güneş yönetim kurulu üyeliklerine, Kaddur Türkoğlu ve Erdoğan Geyik ise genel merkez temsilciliğine seçildiler. Eski yönetim kurulu üyesi Erdoğan Geyik, açış konuşmasında şöyle dedi:

"Egemen güçlerin plânlı saldırılarının hedeflerinden biri de, hiç kuşkusuz, demokratik kitle örgütleridir. Bu açıdan, son günlerde POL-DER, TÖB-DER, TUM-DER ve diğer demokratik kitle örgütleri üzerinde oynanan oyunları halkımızın emekçileri boşa çıkaracaklardır. Kamu emekçilerinin mücadelesi özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinden ayrı değildir. "Bölücülük" yaygaralarının yükseldiği, halkımızın hergün yeni bir gerici - faşist tertiple karşılaştığı şu günlerde en geniş tabanlı anti - faşist güç ve eylem birliği zorunludur."

ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ SAVAŞINDA ROJA WELAT BİR YAŞINDA

Gazetemiz Roja Welat Eylül ayında bir yaşına girdi. Bu bir yıl içinde Roja Welat Kürt Halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesine büyük katkılarda bulundu. Çıkmasını engellemek isteyen irkçi sömürgeci güçlerin baskılarına karşı kahramanca göğüs gerdi. Jandarması, polisi ve bozkurtlarıyla gerici güçler Roja Welat'ı sokak sokak kovaladılar. Basanları, dağıtanları, okuyanları yakalayıp karakollarda dövdüler, hapise attılar. Yazı işleri müdürleri için yıldırım hızıyla cezalar verdiler. Ama bütün bu baskılar, Roja Welat'ı çıkaranları, satanları, okuyanları yıldırmadı. Gün geçtikçe gazetemiz daha geniş kitlelere ve en uca köylere ulaştı.

Roja Welat yalnız irkçi sömürgeci güçlere karşı savaşmakla kalmadı. Kürt Halkını çıkarları uğruna satan, emekçi Kürt köylülerinin sırtına kene gibi yapışmış gerici ağa ve beylere karşı da mücadele verdi. Kürdistanlı emekçilerin ve geniş yığınların çıkarlarını hiçe sayan maceracı gruplar, Roja Welat'ın etkinliği sayesinde özgürlük ve demokrasi hareketimiz içinde eskisi gibi gövde gezdiremez oldular.

Biz yurtdışındaki Kürdistanlı işçiler Roja Welat'ı birinci sayısından beri okuyoruz ve okutuyoruz. Gazetemizdeki teorik yazılar, Kürt dili ve edebiyatından örnekler, özellikle de en doğru biçimde yansıtılan Yurd haberleri bizim buradaki mücadelemize ışık tutuyor ve yıllardır böyle bir yayın organına olan hasretimizi gideriyor.

BİJİ ROJA WELAT!

Baskılar gazetemizi susturamayacaktır! İlerici ve demokrat geçinen baskı kişi ve örgütlerin baskılar karşısındaki suskunluğu da bizi yıldırmıyor. Kitleler onlara gereken cevabı veriyor ve verecek.

YAŞASIN BUTUN ULKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARIN BİRLİĞİ!

KARKERAN HEMÜ WELATAN Û GELEN BİNDEST YEKBIN

BIMKE KEDXÜRİ BİJİ AZADI

KAMOLSUN SÖMÜRGEÇİLİK YAŞASIN ÖZGÜRLÜK

İŞÇİ DAYANIŞMA DERNEĞİ

Westendplats 34

6. Frankfurt/M.

ROJA WELAT KET

SALA DUDOYAN

Xwendekarên delal;

Rojname we Roja Welat sala xwe temam kir û kete dudoyan. Ev hejmarê 10'an e bî dest we dikeve. Me ew wek rojnameke panzdeh roji hesabandî bû. Lê zulm û tedayê koledaran firsend ne da me.

Me di destpêkê da, ango di hejmarê pêşin usa nivisandî bû:

"Emrê Roja Welat kî dibe, an dirêj dibe, em nîkarin destpêkê da tîsteki bêjn..."

Heya Roja Welat, di salên berê ji xwendeyên Kurd çend caran cêribandî bûn ku li Tirkîyê bî zîmanê Kurdi û Tirkî rojname û kowaran derxînin, lê qet yek ji wan ji hejmarê çaran zêdetir derneketî bû. Roja Welat, weki gotina gelê me, **"hîngê şeytin firand!"**

Çer tê zanin, derketina wê ji ne hêsan bû. Hin ku hevalê me istida derxistinê birin Waliyê Enqerê, polêz ji wan ra got: **"Hûn nîkarin bî zîmanê Kurdi rojname derxînin, zagonên Tirkîyê tîstê ha qebûl nake, emê serê we jêkn!..."** Me guh ne da lahf û gehfên polêz û hejmarê pêşin derxist. Lê polêz tirs dabû çapxanan, ewana ne diwêrin ku Roja Welat çapkin. Me geh li Enqerê, geh li Îstembolê ew derxist. Himber zagonan derxistina wê heqê me bû, lê polêz û hukumetê guh ne dida zagon û magonan.. Ewana Roja Welat li kiderê diditin ew kom dikirin û dibîrin. Bona vê bifroşin. Polêz ci û ci digeriya, ji wan ra digot: **"Kîjan rojnamê difroşin bifroşin, lê Roja Welat na! Ger hûn wê bifroşin emê dezgeyê we xirawkin..."**

Niha li Enqerê, li Îstembolê û li pîr bajarên din bigerin, hûn li rojnamefroşan dikarin hemû kowarê rojnameyên rast û çep bibinin, lê Roja Welat di nav wan da xuya nake. Lê disa ji me ew frot. Roja Welat li çarali welat belav bû, ket bajarên û gundan, derket warên koçeran.. Ew bî hezaran çû gihîştê destê gelê me, ewana Roja Welat bî dil û can hîmbêz kirin, xwendin û belavkirin.

Teda li ser me kême ne bû. Pîr çaran polêz êrişî buroya me kir, hevalê me û rojname birin. Pîr çaran froşker, belavkar û xwendekarên Roja Welat hatin girtin bî mehan hepsê da man. Ev teda û zulm iro ji ne hatiye birin. Hin çend roj berê polêz disa bî dû rojnamê ket, hat, buro tevlihev kir.

Lê disa ji Roja Welat derket û ewê derkeve. Koledar êdî nîkarin dengê Roja Welat bîdin birin. Rêya azadiyê ronak bûye. Gelê me ji xewa kûr hişyar bûye. Pîr nabori, roja sor ji wê derkeve...

Zordest ji Roja Welat ditirsîn. Ji ber ku ew bûye yarê karker û gundiyên Kurdistanê. Roja Welat bona hişyarbûna gel, bona azadi û aşîtiyê, diji zordestî û kedxwariyê şer dike. Ew, kirêtiyên kolonyalîstan, dewlemendan, axa û began dîde ber çavan.

Roja Welat diji emperyalîzmê, kewneparêziyê bî mêrani şer dike. Rêça yekîtiyê û tekoşînê nişan dîde. Biratiya karkerên hemû welatan êşkere dike, diji şovenîzmê, nijadparêziyê derdikeve.

Xortino! Ronahiya Roja Welat li çar ali welat belavkin!

Karker û gundiyên Kurdistanê! Jîn û mêr, kal û ciwanên welat! Bî rojname xwe xwedi derkevin, wê bixwînin û belavkin. Milê xwe bîdin hev, destê xwe kipkin!

Guh medî tîrsa zordestan, guh medî derewinan û bêbextan. Ji rojname xwe ra xwedi derkevin.

Xilasbûn bî qîret û zehmet dibe. Bê zanin tîstek naçe seri. Xwe bî zaniyê bixemilînin, yekbî, di riya azadiyê da bîmeşin. Hîngê em dikarin nîrê kolonyalîstan û nîrê axa û began, nîrê zordestan bîşkênînin.

Rojên pêşiyê yên bedew ê me ne...

Roja Welat

bir yaşında

Değerli Okurlar;

Gazeteniz Roja Welat geçtiğimiz eylül ayında bir yılını tamamlayıp, ikinci yayın yılına girdi. 15 günlük bir gazete olarak çıkmayı planladığımız halde bugüne dek ancak 10 sayı çıkabildik. Bunun nedenleri ise sizlerce iyi bilinmektedir.

Türkiye'de şimdiye dek Kürt diliyle yayın yapan hiçbir dergi ve gazete -Özgürlük Yolu hariç- dört sayıdan fazla çıkmadı. Gericî şoven güçler Roja Welat'ı da daha çıkmadan engellemek ve çıktuktan sonra boğmak için elden geleni yaptılar. Gazetenin çıktığı gün toplama kararları da birlikte çıktı. Polis, zaten karar bile aramaksızın onu her gördüğü yerde toplayıp götürme yöntemini seçti. Büromuz birçok kez basıldı. İlk sorumlu müdürümüz 1,5 yıl hapisle cezalandırıldı, diğerleri hakkında da pek çok kovuşturma var. Gazetemizi dağıtanlar, satanlar, hatta okuyanlar, pek çok baskılara uğradılar, bu nedenle birçok kişi tutuklandı ve aylarca -yasalara aykırı olarak- tutuklu kaldılar.

Geçmiş MC iktidarı döneminde olduğu gibi, pek sayın "özgürlükçü demokrasi" şampiyonu CHP iktidarı döneminde de bu baskılar azalmadı, hatta daha da sistemleştirildi. Daha birkaç gün önce, polis, Yüksekova'da yapılan ve burjuva gazetelerinin bile yer yer gayri insani buldukları bir tatbikatı knayan özel ekimizi engellemek için büroyu bastı, mahkeme kararı olmaksızın aradı, altını üstüne getirdi.

Ne demokrat bir ülke değil mi? Adamlar Kürt halkını düşman sayıp onu imha etmeye yönelik tatbikatlar yapıyorlar ve siz bu tatbikatı knamak özgürlüğüne bile sahip değilsiniz!

Geçmiş iktidar gibi bugünkü de gazetemizi engellemek için zora, yasadışı yollara, mali çökertme yöntemlerine başvuruyor. Bugün büyük kentlerin gazeteci büfelerinde en ırkçısından, en sağından en sivri soluna kadar her türlü yayını bulabilirsiniz. İçlerinde bir Roja Welat yoktur. Çünkü Roja Welat ırkçı burjuvazinin korkulu rüyası olmuştur.

Ama buna rağmen gazetemiz yaşadı ve yaşayacak. O halkımızın eline, kentlere - köylere ulaştı, ulaşacak. Halkımız onu kendi sesi olarak görüyor, bağrına basıyor, okuyor, dağıtıyor. Roja Welat elden ele dolaşiyor.

Roja Welat emperyalîzmeye, sömürgecilığe karşı emekçi halkın yanındadır. O, ağalara, beylere, her türlü parazite karşı emekçi halkın yanındadır. O, özgürlük, barış ve sömürsüz bir toplum uğrunda savaşıyor.

Roja Welat, halkları birbirine düşman etmek isteyen gericilerin oyunlarını açığa vuruyor, emekçilerin birliğini, kardeşliğini savunuyor.

Bu nedenle sömürgeci yönetim, ırkçılar ve militaristler gibi Kürt ağa ve beyleri de ona karşılar, onun sesinin kesilmesini istiyorlar.

Gençler! Roja Welat'ı ülkenin dört bir yanına yayın!

Ülkemizin işçileri ve köylüleri, yaşlı ve genç insanlar, gazeteniz Roja Welat'a daha güçlü sahip çıkın, onu dağıtın, yaygınlaştırın!

Sizin desteğiniz tüm gericî güçlerin oyunlarını boşa çıkaracaktır.

Sömürgecilerin tehditlerinden korkmayın, ikiyüzlülere ve dönöklere aldırmayın, birleşin, özgürlük yolunda yürüyün.

Gelecek güzel günler bizimdir..

SOSYALİST TÜRKMENİSTAN 'DAKİ

YAŞAMDAN BİR KESİT

Türkiye'deki ırkçılar-Turancılar bir sakızı ötedenberi çiğneyip durur. Sovyetler Birliğindeki 40 milyon "esir Türk"ten sözeder ve onları "kurtarmak"tan demvururlar..

Gerçeği bilenler ise -çünkü bugün gerçek artık gizli birşey değil- ırkçıların bu saçma sapan laflarına gülüp geçiyorlar. Evet, Sovyetler Birliğinde milyonlarca Türk yaşıyor, ama onlar "esir" filan değiller. Türkmenistan'da, Azerbaycan'da onların kendi cumhuriyetleri var. Onların üstünde hiçbir ulusal baskı yok. Ekonomileri gibi kültürel yaşamları da hızla gelişiyor. Esir olmak şurda kalsın, onlar, sömürü ve zulme temelden son veren; özgürlüğü, eşitliği, gelişmeyi bir gerçeklik haline dönüştüren sosyalist toplumun insanları..

İrkçıların propagandasına kanan insanlar az değil Türkiye'de. Özellikle yoksul halk kesimlerinden pekçok genç bu masallarla aldatılıyor. Ama ırkçılığı yaratan, besleyen kaynaklar hiç de o kadar saf değiller. Onlar ne yaptıklarını çok iyi biliyorlar. Günümüzdeki CIA'dan "Başbuğ"a, oradan türlü ırkçı yayın organlarına, ETKO (Esir Türkleri Kurtarma Ordusu) denen çetelere kadar uzanan sinsi bir şebeke kitleleri bu yalanlarla aldatmaya çalışıyor. Böylece emekçi kitlelerin safları bölünüyor, kitlelerin mücadelesi saptırılıyor. Pekçok saf insan, kendilerini sömürenleri, onların ardındaki emperyalist güçleri unutup böylesine hayallerle savaşmaya kalkıyorlar.

Türkiye'deki ırkçıların, Turancıların bu tür şamatalarına, herhalde en başta Sovyetler Birliğindeki Türkler gülüp geçiyorlardır. Şu kadarı bile ırkçılara gülüp geçmeye yeter: Sovyetler Birliğinde, hangi ulustan olursa olsun aç insan yok, işsiz insan yok. Türkmenistan'da devrimden önce halkın yüzde 99'dan fazlası okuma yazma bilmiyordu. Bugün orada eğitim görmeyen bir tek çocuk bile yok.. Ama Türkiye'de var.. Burada milyonlarca işsiz insan ve işi olduğu halde karnını doyuramayan daha da milyonlarcası.. Türkiye'de halkın yarısı daha okur-yazar bile değil. Okur yazar olanların ise durumu malum.. Türkiye'de 10 milyonun üstündeki Kürt halkının kendi dilinde bir tek okulu bile yok ve bundan sözedenleri hapislere tikiyorlar.. Esir mi arıyorsunuz, baylar, işte Kürdistan ve Kürt halkı; neden o kadar uzaklara gidiyorsunuz?..

Aşağıda Soviet Weekly adlı bir Sovyet dergisinden aldığımız Türkmenistan'la ilgili bir yazıyı okurlarımıza sunuyoruz. Gerçekler ırkçıların anlattıklarından çok farklı..

ROJA WELAT

NEDEN ONA "SOSYALİZM ÇİFTLİĞİ" DEDİLER?...

Oldukça geniş ve tozlu (her iki yönde de gidip gelen arabalar vardı), kıvrılarak biraz ötedeki ağaçlık içinde kaybolan basbayağı bir sokaktı o.

Ötede bir küçük meydan, ortada bir çeşme, bir kalabalık ve müzik sesi...

Bu, Türkmenistan'daki "Sosyalizm Çiftliği" ile ilk tanışmamdı.

Sovyetler Birliğinde kurulan en eski tarımsal yerleşim merkezleri Türkmenistan'dır. Ama sosyalist devrim oluncaya kadar Türkmenlerin kendi devletleri yoktu. Türkmen Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti Ekim 1924'te ilan edildi.

Sık sık deriz ki, bu Sovyet Cumhuriyeti "herşeye baştan başladı". Türkmenistan kurulduğu sırada nüfusun yüzde 99'dan fazlası okuma yazma bilmeyen, salgın hastalıklı ve fazlasıyla batıl itikathydı ve ülkenin geniş bölümü bir damla suyun elmaslardan daha kıymetli olduğu bir çöldü.

ım için gönderilmiş ve Ruslara çevirmenlik yapan biriydi.

"Sosyalizm" adını öneren oydu.

"Onun ne anlama geldiğini kendisine sordum" dedi Nepesof "ve anladım ki sosyalizm tarlada birlikte çalışma onu ortaklaşa sulama ve ürünü paylaşma anlamına geliyor.

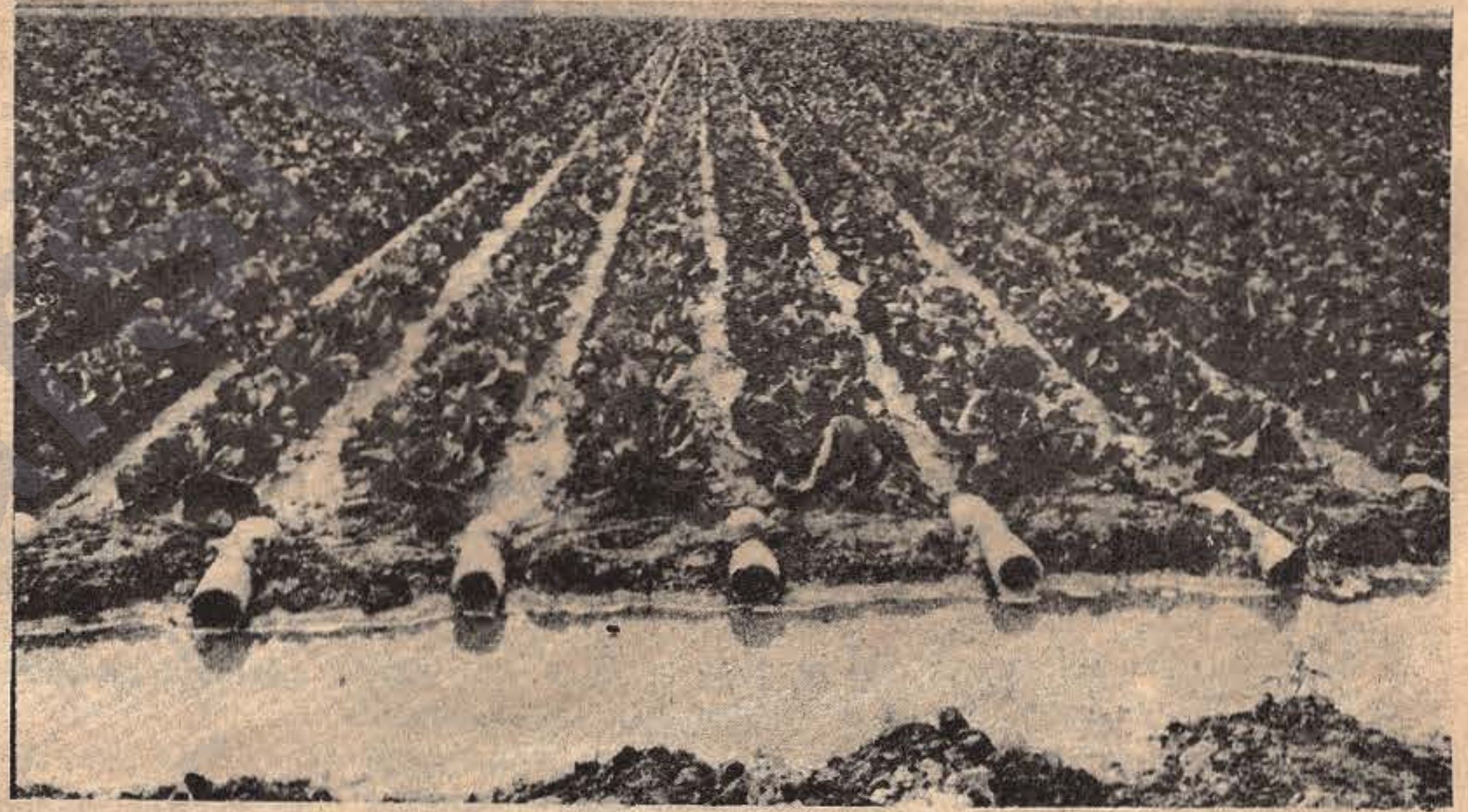
"Bunu köylülere anlattım. Dedim ki; biz hep kötü bir hayat yaşadık, babalarımız da öyle; babalarımızın babası ve onların babaları da. Sosyalizm iyi bir yaşam demektir."

Bu pedenle çiftliğe "sosyalizm" adını verdik"

★ ★ ★

İşte çiftlik ekonomisti Yazdurdy Hocadurdyef'ten aldığım bazı bilgiler:

Devlet çiftliğe 580 mil² kadar toprak vermişti. 2960 dönüm kadar bir alan sulanarak verimli arazi haline getirildi. 2480 dönümlük bir alan ise kumlardan kazanılmaya devam ediyor. Geriye kalanı, özellikle koyun ve deve-

Eski çöl, verimli tarım alanına dönüştü.

Coğrafya pek değişmedi, Kara Kum'un kumları hala ayakları ve solğu yakar. Ama tarih 50 yılda uzun bir yol aldı.

"1929'da kolektif çiftliğimize "sosyalizm" adını taktık, o zamanlar bu sözcüğün ne anlama geldiğini zor anlıyorduk."

Konuşmacı Şali Nepesof'tur. Şimdi 70'indedir. O, bu çiftliğin organizatörlerinden biridir.

Köyde Rusçayı çat-pat konuşan tek adam, oraya Komünist Parti tarafından yar-

lerin otlatılması için çöl otlığıdır.

Karakurum Kanalından suyun akmasıyla birlikte esas değişiklik 1960'ın başlarında oldu.

Bugün herçeşit sebze, üzüm, kavun, elma, erik yetişiyor ve binlerce koyun sığır ve deve vardır.

Çiftlik en çok da üzümleri ve şarabıyla ünlüdür.

Yasman Salık şarabı -çiftlikteki ana köyün adını taşıyor- birkaç uluslararası ödül kazandı.

Çiftliğin kavunları Moskova Ekonomi Sergisinde gösterildi ve ünlü Akhaltekin cins atları burada yetiştirilir.

Çiftlik 100 traktöre, 100 kamyonu, biçer döverlere, bir domates konserve fabrikası ile süt ürünleri fabrikasına sahiptir.

Evler tuğladandır, çiftlik tarafından inşa edilmiştir, geniş ve rahattır. Çiftçiler bunları ya doğrudan ya da taksitle satın alırlar.

Ödeme işi tamamlandığında, artık başka birşey için harcama yapmaya gerek yoktur. Su, gaz ve elektrik tesisatını çiftlik yapar.

Gaz ve su bedavadır; elektrik için ise çiftçi, yılda bir kez maliyetin dörtte birini öder, geriye kalanını çiftlik karşılar.

Her ev, çiftlik tarafından ayrılan, en az 5 dönümlük büyük bahçeler içinde bulunur.

Yeni yapılan evlerin garajları da vardır. Şimdi çiftlik ailelerinin yarısının kendi arabaları vardır.

Ana okulu yaşındaki çocuklar (7'nin altında olanlar), sabahları çiftlik bakım merkezine götürülür ve akşamları buradan alınırlar.

Çocukların yiyecekleri v.s. parasız sağlanır. Nüfusları ortalama 7-8 dolayında olan Türkmen aileleri için önemli bir yardımdır bu.

Çiftlikte 3 okul, bir sağlık ocağı ve 17 personelli bir doğumevi vardır.

Üç tedavi ve ilk yardım merkezlerinden birine gönderilir ki; buralarda sosyalizm çiftliği için 200 yatak ayrılmıştır.

Çiftlik üyesi kadınlar 55'inde, erkekler ise 60'ında emekli olurlar.

★ ★ ★

40 yaşındaki Nari Karayeva, çiftliğin Komünist Partisi şubesinin sekreteri. Görevi başında o, hala uzun ulusal giysilerini giymekten hoşlanıyor.

Çiftlikte okuldan dönen gençler...

Sosyalizm Çiftliğinde bir köylü evi...

Nari, eğlence ve kültür işlerinde çiftlik yöneticisinin temsilcisidir.

"İşimi kolay buluyorum" dedi, Nari, "Çünkü yaşamın kendisi kişiyi işe özendiriyor."

"Her evde eski günleri çok iyi hatırlayan yaşlılar var."

"Eskiden insanlar bir içimlik su için birbirlerini öldürürlerdi; açlıktan, bulaşıcı hastalıklardan ölürlerdi."

"Benim kuşağım için ilk iş durmadan eğitim görmektir. Çocukluğumda ailemde okur yazar hiç kimse yoktu."

"Liseyi bitirdiğimde Aşkabad'a gittim ve annemle babamın karşı koymalarına rağmen üniversiteye devam ettim."

"Annem hüngür hüngür ağladı ve bir yıl boyunca gözyaşlarını sürdürdü. O, bu büyük şehirde perişan olacağıma inanıyordu."

"Ama nitelikli bir öğretmen olarak geri döndüğümde ve o, başkalarının bana saygıyla baktıklarını görünce haykırmaya şöyle dedi:

"Demek bir Türkmen kadını gerçekten de bir insan olabilir!"

Şimdi çiftlikte 60 kadar nitelikli teknisyen ve kolej mezunu çalışıyor. Çiftlikten 210 kadar genç ise şu anda kolejlerde eğitim görüyor.

Nari birden zamanı hatırlattı. Geç olmuştu. Burada gün ağarmadan kalkmalısın; çünkü günün sıcaklığında çöl güneşi altında çalışamazsın.

Nari, "gece burada kalırsan daha iyi olur" dedi. "Böylece hazırlayacağım konuşma

için bana yardımcı olabilirsin. Yarın yeni Sovyet Anayasası Taslağının bir tartışması olacak."

"Sizin herhangi bir yardıma ihtiyacınız yok" dedim. "Yapacağın tek şey, bana söylediklerini çiftçi arkadaşlarına da hatırlatman olacak. Onlar Anayasayı içerdiği tüm ilkelerle birlikte, eylem içinde görmüşler."

"Öyle yapacağım" dedi Nari.

İ.KIRILLOVA

Çiftliğin anaokulunda çocuklar...

KÜRT HALKINA KARŞI YAPILAN SAVAŞ PROVASI

Geçtiğimiz 14 Eylülde, Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde yapılan Kanatlı 78 Jandarma Komando Tatbikati, tam anlamıyla Kürt halkına karşı bir gözdağı ve savaş provası niteliğinde idi. Düşman olarak bir Kürt göçebe aşireti seçilmişti. Aşiret halkı, erkeği-kadını, çocuğu-yaşlısıyla günlük yaşamını sürdürürken "mavi kuvvetler" denen komando birlikleri onları çembere alıyor, bir yandan uçaklar çadırları bombalarken, diğer yanda da komandolar harekete geçip, kadın, çocuk-çocuk, yaşlı demeden hepsini imha ediyorlardı..

feryatları, atılan bombaların sesi toza-dumana karışıyordu. Göğüs - göğüse, diş - dişe bir mücadele başlamıştı. Makinalı tabancalar, otomatik silahlar patlıyor, Kürtçe "yandım anam!" sesleri ve "ah" feryatlarıyla aşiret üyeleri bir bir ölüyordu.

"El bombaları patlıyor, çadırlar yanıyor, ortalıkta gürültüden deliye dönmüş atlar, koyunlar tozu dumana katıyorlardı. (...)

Herşey beş dakika içinde olup bitmişti..." Bu tatbikatın düşman diye Kürt halkını seçtiği herbakımdan açık. Zaten bunu Türk

ve "birlik" nutukları atan sömürgeciler, neden böyle bir provaya gerek duydular. Bunun nedeni Kürt halkının zulme, sömürüye karşı son yıllarda güçlenen özgürlük mücadelesidir. Türk hükümeti, daha geçende, Hakkari yöresinde Kürt yurtseverlerini ve aşiret mensuplarını birbirine kırdırdı. Bu çirkin, insanlık dışı plân ırkçı Bağdat rejimi ve SAVAK'la ortaklaşa uygulandı. Şimdi de aynı yörede Kürt halkının gözleri önünde bir imha planının provası yapılıyor. "Bakın işte" deniyor, "rahat durmazsanız sizi böyle yaparız!"

Sömürgeciler, Kürdistan'da giriştikleri her kıyımdan sonra bu yörede resmi geçitler düzenlemişlerdir.. Şu anda da, kitlerin özgürlük isteklerine, demokratik hak isteklerine karşı tatbikatlar sahneliyorlar. Hep aynı zorba mantığı..

KÜRDİSTAN'DA HER ZAMAN İLAN EDİLMEMİŞ BİR SIKIYONETİM VARDIR

Sömürgeci, ırkçı Türkiye egemen sınıflarının Kürt halkına karşı niyetlerini belirten elbette yalnızca bu tatbikat değil. Yıllardan beridir ki Kürdistan'da komando birlikleri köyleri, kasabaları tarayıp duruyor, halka görülmedik işkenceler yapıyorlar. Bu zulüm ve işkenceler zaman zaman basına yansıyor. Baskı, zaman zaman da küçük ölçekte katliamlara varıyor. Sınır boylarında köylüler geceleri evlerinde ışık bile yakamıyorlar. Kürdistan'da resmi sıkıyönetim olmadığı zaman da hep ilan edilmemiş bir sıkıyönetim vardır: Jandarma ve polis bildiğini yapmaya devam eder. İdare halka karşı daima düşmanca duygularla doludur.

Sınırlar mayın tarlalarıyla, telörgülerle,

adımbaşısı karakollar ve seyyar jandarma ekipleriyle örülmüştür. Kürt köylülerine top- rak dağıtmayan, iş vermeyen sömürgeci yönetim "kaçakçılığı önlemek" adı altında halkımıza ölüm dağıtıyor.

Türkiye'de hükümetler değişiyor, ama bu zulüm devam ediyor. Nitekim, "Doğu'da baskılara son vereceğini" açıklayan, "demok-

rasi" vaadeden Ecevit'in kurduğu hükümet döneminde de Kürdistan'da zulümden hiçbir şey azalmadı. Tersine, ırkçılar, militaristler şimdi daha da azgınlaşmış görünüyorlar. Hakkari planı ve bu hükümet döneminde oldu. Yüksekova tatbikati yine öylesine.. Bu hükümet de mayın tarlalarını kaldırmak, mayınlı toprakları köylülere dağıtmak yolunda hiçbir adım atmadı ve atacak gibi de görünmüyor.

SÖMÜRGEÇİLERİN VE ŞOVEN AYDINLARIN TELAŞI

Sömürgeci yönetimin bu tür tatbikatlara, gözdağı girişimlerine başvurusu, onun korkusundan kaynaklanıyor. Sömürgeciler, Kürt halk kitellerindeki uyanış karşısında paniğe kapılmıştır. Onlar her kıyımdan, her sürgünden sonra artık Kürt halkının işini bitirdiklerini sandılar. Ama halkımız asla boyun eğmedi ve herkeresinde yeniden zulmün karşısına dikildi. Onlar Kürt halkının dilini, kültürünü, tarihini yasaklayarak açtıkları okullarda onu eritmeyi umdular; ama şimdi bu okullardan binlerce, on binlerce bilinçli yurtsever boyveriyor. Özgürlük sloganları okullarda, meydanlarda, kahvelerde ve köylerde yükseliyor; bu sloganlar Kürdistan'ın dağına taşına kazınıyor.

Sömürgeci yönetim bundan öfkeye, telaşa şaşkınlığa kapılıyor ve halkımıza gözdağı vermek için işte böylesine tatbikatlara başvuruyor. O bunun için durmadan Kürdistan'a kışlalar, karakollar yapıyor, durmadan komando birliklerini üslendiriyor, savaş planları yapıyor.

Bu bir çıkaryol değildir kendileri için. Onlar Kürt halkını ne zulümle, ne tehditle dize

Kürt ulusunu bölüp parçalayarak köleleştirileceklerini, zorla boyunduruk altında tutabileceklerini sananlar kesinlikle yanılıyorlar. Her halk gibi Kürt halkı da köleliğe evet demedi ve demeyecektir.

Sömürgeciler, ırkçılar, militaristler! Kürt halkı üzerindeki baskı politikasına son verin! Kürt halkının ulusal ve insan haklarına saygılı olun! O zaman göreceksiniz ki bu ülkede Türk halkı ve Kürt halkı yan yana

şu ünlü "insancıl" yufka yürekli "hikâyeci", "sıcak duyguların adamı" Bay Oktay Akbal! Neler yazmıyor ki 21 Eylül tarihli Cumhuriyet'te.

Bay Akbal İsveç'te "kendini Kürt sayan" gençlerle konuşmuş... Yani Bay Akbal'a göre "Doğu ilerimizde" Kürt yok da kendini Kürt sayanlar var.. Her yere batasını yazarlık, seni de ne hale düşürdüler!..

Bay Akbal'a sormuşlar Stokholm'de. "Kürtler niçin kendi dilleriyle öğrenim görmü-

kardeşçe yaşayacak, aradaki birlik sınımsız olacak, bu düşmanlığı yaratan sizsiniz, sizin sömürü ve baskı politikanızdır. Emekçi Türk ve Kürt halkları kardeşler onları siz eziyorsunuz ve birbirlerine düşman etmeye çalışıyorsunuz. Sizin saltanatınız yıkılınca her iki halk da özgürlüğe kavuşacak ve barış içinde yaşayacaktır. Suçlu sizsiniz.

★ ★ ★

Burjuva basını da her zaman olduğu gibi sömürgeci politikanın çığırkanlığını yapıyor. "Aydın" geçinen bir kısım burjuva köşe yazarlarının Yüksekova tatbikatına yönelttikleri eleştiriler ise son derece ilginç. Bu baylar İlhan Selçuk, İpekçi, Oktay Akbal ve ötekiler- hepsi de aşağı yukarı aynı endişeleri duyuyor, aynı şeyi söylüyorlar. Onlar, bu tatbikati yapanları "akılsızlık"la suçluyorlar.

"Neden böyle bir şey yaptınız. Hem de onu dünya kamuoyuna açıkladınız, düşmanlar onu bize karşı kullanırlar.." diyorlar. Yani bu baylar. "yaptığınız zaman yapın, ama gizli tutun" diyorlar açıkça... Onların ilericiliği bu türden işte. Onların "insani" duyguları böylesine yüksektir!..

Rüzgara göre kalem oynatan rüzgar oku Bay İpekçi hele malum... Bay Selçuk'un sovenizmi üstüne de çok yazıldı; o da bu yaştan sonra huyunu değiştirecek değil.. Ya

yorlar? Niçin hükümetlerin sürekli baskısı altındalar? Niçin 'Doğu illeri halkı' kendi kendini yönetmiyor?"

Bay Akbal bu sorulara çok bozulmuş. Bunu diyenleri düşman sayıyor.. İyi ama Bay Akbal, sizin kafanızda beyin var da başkasınınkindede saman torbası mı? Sana Türkçe konuşmayı yazmayı yasaklasalar ne yapardın acaba? Başüstüne mi derdin?.. Sana komando dayacağı atılsa "oh ne iyi" diye mi karşılık verirdin? Neden sıra Kürt halkına gelince mantığı yitiriyor, bunaklar gibi konuşuyorsunuz?

Kürt halkı da Arap halkı gibi Çinliler, Vietnamlılar gibi Türk halkı gibi bir halktır ve özgür yaşamak istiyor. İşte bu kadar!

Halkları zorbalıkla baskı altında tutanlar hiçbir yerde bu gerçeği kabul etmeye yanaşmadılar, ama gerçek kendisini kabul ettirdi sonunda. Siz de bir gün gerçeği kabul etmek zorunda kalacaksınız...

Kardeşlik mi? Evet. Birlik mi? Hayhay Ama özgür insanlar olarak, özgür ve eşit!

Bay Akbal ve onun gibiler, Türk halkına hizmet etmek istiyorsanız, onun çıkarını düşünüyorsanız Kürt halkının üstündeki zulme karşı çıkın. Unutmayın ki bu politika Emekçi Türk halkının politikası değildir. Sömürücülerin politikasıdır. Sömürüye, zulme karşı her iki halkın devrimci birliği için çalışın. Barış böyle kazanılacaktır, kardeşlik ve birlik böyle güçlenecektir. Bunu öğrenin artık. İrkçılığın çirkin maşası olmaktan kurtarın kendinizi!

MİROVEK BÊ XİRET Û CHP

Ev bû heft meh ku MC çûye û hukumeta Ecevit sazûye. Ecevit, gava hukumeta xwe sazîr, got:

"Em li emberî faşîstan in. Hukumeta MC emû sazîyên dewletê-xwendegê, prîlêz û wd-ê bî milîsên faşîst tije kirîye. Emê êzên faşîst belavkin. Emê azadî û wek evî binî welat. Emê zanînge û sazîyên dewletê jî destê faşîstan xilaskin, kuştin û zêdestîyê bî er awayî ilînin.."

Lê belê, ne hewce ye ku em bêjî dî van heft mehan da hukumeta nuh çikîriye? Dî hejmarên me yê çûyî da me çend caran dî vê babetê da nivîsand. Em naxwazîn disa behsa hukumeta nuh bîkî û serê xwendekaran bêşînin. Em bî kurtî ewqasî bêjî bes e:

Iro jî hêzên faşîst ne hatîne belavkirin, ew disa ya xwe dîkin. Ew hin jî berê hartîr bûne. Kuştî, bîrîndarkîrî û talân zêde kirîne. Hukumeta nuh, xwestînen gel yê demokrat bî cih ne aniye û bî vî awayî ewê nîkare bî cih bine. Faşîst, bî kîrînen han dîxwazîn dîktate leşkerî binî ser hukîm û sazûmana dilê xwe serrastkî. Bona vanîştan, faşîst disa bî çekên xwe lî meydanê ne, wek segê harî. Ew, berekîva anti-qomunîzmê dîkin, berekîva derheqê "bölücü"yan da (yên ku "welat parva dîkin") xeberdîdî, terorê û kuştînen lî çaralî welat firehtîr û kûrtîr dîkin.

Gelo hukumet lî hember kîrînen faşîstan çî dîke? Em, wexta lî kîrînen gotînen wezîrên hukumeta nuh dînhêrî, dibînin ku pîrên wan dî nav şaşîyek mezî da ne. Ew jî dibêjî: "Em dîjî anarşîyê ne, eke ew jî alîyê rastê yan alîyê çepê bê!" bî vê gotînen ew jî mîna paşverûyan rastîyê vedîşîrî, hêzên çep jî mîna faşîstan xîrab nîşandîdî.

Lî alîyê dîn hukumeta Ecevit, dajo ser hêzên pêşverû û demokrat. Ew dî vê babetê da jî MC'ya xwîni şunda namîne. Dî rojên çûyî da Wezîrê Hundurî POL-DER (tevgîrêdana prîlêzên demokrat) da gîrtî. Nuha jî hukumet bî dû TÖB - DER'ê ketîye, dîxwazê vê tevgîrêdana hêja ya mîllîman bî xwe va gîrêda an bîpelîxîne.

Ev hukumeta ku kîrînen faşîstan dibîne û vedîşêre û wekî nezanan xeberdîde, hîkyatek anî bîra me, hîkyata mîrovekî û jîna wî...

★ ★ ★

Waktekî mîrovek û jîna wî hebû. Du sal pey zewacê, mabeyna wî û jîna wî vebû bû. Mêrê jînkê derheqê jîna xwe da dîkete şîkê û jî xwe ra dîgot: "Gelî jînkê mîn dîxapîne, dî stîkek wê tîye?"

Mêrîk, bona ku rastîyê hinbe, rabû jî xwe ra xefîyek gîrt û jê ra got: "Wexta ez jî malê derketîm, tu lî mala mîn bînî êre û jîna mîn çî dîke, hinbe û jî mîn ra xeberê bine."

Xefîye çend rojan lî malê nihêrî. Rojêkî dît ku mîrovek hat, jînkê jî malê gîrt û bî trampêlê bîr. Xefîye bî dû çû, rapora xwe temam kîr û hat cem mêrê jînkê. Got:

"Ezbenî, mîn rewşa jîna te fêmkîr."

Mêrîk, bê sebr jê pîrsî:

"De zû bêje, ez jî xeman teqîyam!"

Xefîye dest bî raporê kîr û got:

"Brak, du lî mala te nihêrim. Mîrovek bî trampêlê hat, lî ber derê mala te peya bû, jîna te gîrt kîr trampêlê û hîr pavîneki."

Mêrê jînkê, bê deng û bîhn guh dîda xefîye, jê pîrsî:

"Paşê çawa bû?"

Xefî gotîna xwe ajot:

"Mêrîk û jîna te lî pavîne eraqê û şerav vexwarî, û jî pavîne derketî, disa lî trampêlê suwîrbûn, çûn ketî malekî..."

"Eêê?.."

"Mîn der va dî şîbakê da nî êrî, mêrîk û jîna te ketî deki..."

"Eêê, paşê?.."

"Mêrîk cilê jîna te jê derxîst..."

"Eêê, paşê?.."

"Mêrîk ew dirêjî ser lîvînan kîr..."

"Eêê, paşê?.."

Xefîye gîrt:

"Dî stîkê jîna te derê şîbakê gîrt û mîn wekî dîn ne dît..."

Disa jî mêrê jînkê lî çokê xwe dîxîst û dîgot:

"Gelî, jîna mîn dî stîkê xwe tîye, mîn dîxapîne?..."

ÖĞRETMENLER, ÖRGÜT YIKICILARINA KARŞI TÖB-DER'İ KORUYACAKLAR

Birlik ve Dayanışma denen İlerlemeci grup, daha TÖB-DER Kongresinin çok öncesinde örgütün merkez yönetimine karşı tavır aldı, örgüt tüzüğünü açıkça çiğneyerek İstanbul şubesinde kendince ayrı bir "genel merkez" oluşturmaya kalkıştı.

Bu grup, 4. Genel Kurul'un çok öncesinden, merkez yönetimini düşürmek için burjuvaziye işbirliğine gitti. Örgütü vardığı ileri mevzilerden geri düşürecek, onu CHP'nin sağ kanadının kuyruğuna takacak bir yola girdi. CHP ise, TÖB-DER'deki demokratik gelişmeleri önlemek, örgütü susturmak ve kendisine bağlı bir kuruluş haline getirmek için İlerlemecilerle kader birliği yapıp işin içine tam anlamıyla girdi.

Ama 4. Genel Kurul, herkes bildiği gibi bu oyunları boşa çıkardı. Genel Kurulda çoğunluğu sağlayamayan ilerlemeciler ve burjuva temsilcileri işi oyunbozanlığa ve zora döktüler. Önce kongreyi terkettiler, sonra bir yarıç bularak kongreyi sabote etmeye kalkıştılar, daha sonra ise ayrı kongre yapmaya kalkıştılar.

Onlar, örgütün genel kurulunda ve delege çoğunluğuyla seçilmiş bugünkü Gazioğlu baş-

kanlığındaki meşru yönetim dururken, uyduruk bir toplantıda seçilen Talip Öztürk adındaki kişiyi meşru başkan gibi göstermeye kalkışıyorlar. Burjuva basını da bu konuda onlara her türlü kolaylığı sağlıyor.

İlerlemeciler, örgütü ele geçiremeyince şimdi TÖB-DER'i dağıtmaya, yıkmaya çalışıyorlar. Böylesine bir sorumsuzluk, böylesine bir örgüt yıkıcılığı görülmemiştir. Bu adamların işçi sınıfı adına konuşmaları ise işçi sınıfına hakarettir.

İlerlemeciler, TÖB-DER'i gözden düşürmek, iki başlı göstermek ve çalışamaz duruma getirmek için akla gelmeyecek yollara başvuruyorlar. İşin içine emniyetten sağlanan sahte yazılar bile girdi. Bu baylar, bu sahte yazılara dayanarak TÖB-DER'in telefonlarını kapatmaya kadar işi vardırıdılar. Örgütün bankalardaki hesabını bloke ettirdiler, onu mali bakımdan çökertmeye çalışıyorlar. CHP kurmayları ise zaten, en gerici kışkırtmalara kapılıp TÖB-DER'i devrimci bir yönetimden etmek için ne lazımsa yapıyorlar.

Böylece burjuvazi, en iflah olmaz ırkçılar, öğretmen düşmanları ve ilerlemeciler TÖB-DER'i yıkmaya işinde elele vermişler.

Örgütü tüm bu saldırılardan korumak, devrimci, demokratik öğretmen hareketi geleneğini sürdürmek ilerici, demokrat, sosyalist büyük öğretmen kitlesinin görevidir. TÖB-DER'li öğretmenler, örgütlerin burjuva saldırısından ve yıkıcılardan korumak

için bugün daha ciddi çaba sarfetmek durumundadırlar.

TÖB-DER'e sahip çıkalım, onun meşru yönetimini destekleyelim. Şu güç günlerde TÖB-DER üyelerini daha çok fedakârlıklar bekliyor...

Demokratik Kuruluşlar Birgit'i protesto etti

TÖB-DER Genel Kurulu nedeniyle öğretmenlerin içişlerine burnunu sokan ve sosyalist ve demokratik güçlerle ilgili olarak küçümseyici sözler kullanan CHP Genel Sekreter Yardımcısı Orhan Birgit'in sözleri kamuoyunda sert tepkiler uyandırdı.

Bu nedenle Diyarbakır'da da 13 demokratik örgüt temsilcisi, ortak bir telle Birgit'i protesto ettiler. Telde şöyle denmektedir:

"TÖB-DER Dördüncü Olağan Kongresi öncesinde, kongre sırasında ve kongre sonrasındaki tavırlarınız ve özellikle verdiğiniz son demeçlerdeki olumsuz tutumlarınızın bilincindeyiz.

"-TÖB-DER, bugünkü demokratik yönetimi, ekonomik - demokratik kazanımları, 650 şubesi ve 160 bin üyesi ile Orta Doğu'nun en büyük öğretmen örgütü olarak geniş bir eğitim

emekçileri kitlesine dayanır. Gerek ülke içinde ve gerekse ülke dışında geniş bir saygınlığa sahip ve aynı zamanda milyonlarca üyesi bulunan Dünya Öğretmenler Sendikası (FİSE) nin üyesi olan TÖB-DER ile ilgili son günlerdeki demeçlerinizi şiddetle kınıyor ve protesto ediyoruz..."

DÜÖD, Genç Emekçiler Birliği, İplik-İş Sendikası, Genç Öncü, (Diyarbakır Şubesi), Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (Diyarbakır Temsilcisi), DEV.HALK-DER, TÖB-DER (Diyarbakır Şubesi), Genç Sosyalistler Birliği (Diyarbakır Şubesi), Anti-Sömürgeci Demokratik Kültür Derneği, Diyarbakır Güzelleştirme ve Belediye ile Dayanışma Derneği, TÜM-DER (Diyarbakır Şubesi), TÖB-DER Bölge temsilciliği.

Xwendevanên delal,

Jiyina Bextewar afirandinek Erebi Şamilov'e. Niviskar, di pêşgotina vê romana xwe da usa dibêje: "Eva romana ewlin e ji emrê Kurmanca. Ez çar sala xebitîm bîdîm sîfê qebileke kurmanca, çawa ew qebil diji bîndûra padşâ, bega û axelera da li welatê Romê, çawa belangazi û zelûliyê li wêderê dibîne û çawa ew xwe li welatê Urîs digre, direve tê..."

Me, bîrek ji destpêka Jiyina Bextewar guhîrande tipên Latîni û wê li jêr neşîrdîkî. Em hêvi dikin ku rojekê temamiya vê romanê ji bikaribîm neşîrkî.

ROJA WELAT

WELATÊ ENTABÊ

Ereb ŞEMO

Entab nava çar çiyada bû: Sipani Xelatê, Eledaxê, Kosadaxê û Dûmanliê. Te digot ev herçar çiya tebiyetê qestana çêkirîna dora Entabê, minarî şivanîna rinde pîspor, weki mîqatî wi bîn, diz û gur zîrê nedîne wê deştê. Entab temam ne raste dûz bû, minanî deştne mayî. Cina rast dûz bû, cîna gujme û çiya bûn, lê ew deşt, gujme û çiya, kevîr lê hundîk bûn.

Ji wan herçar çiya her serê çiyaê Sipanê - Xelatê hergav minanî koloseki kurmanca ji tivteka spi çêkî qerqas dîkî. Berfa serê wi tu cara nedîheliya, her sal berfa teze ser berfa kevînda dîket. Meriv ku rojêd havîna ye sayî li Sipanî - Xelatê dînhêrî ji bedewiya wi têr nedîbû. Carna ji serê Sipanî - Xelatê qet ji mijê û dûmanê xalî nedîbû. Merîê ahîl, weki sibê radîbûn li çiyayê sipanî-Xelatê dînhêrî, zambûn ew rojê wê çawa derbazbe, baranê bê, yan na.

Bînatare wê berfa serê wi çiyaê Sipanî - Xelatê mîşeki sîx hebû, ew mîşe dîrva xwanê dîkî. Nava wan mîşada şîr dîbû êmîşê beyanî: Sêv, hurme, karçîn, hulu, gûz, û findeq. Nava wan mîşada bê hesap hebû heywanetê beyanî: Pezê kûvî, bîzîne kûvî, gur, hîrç, gakuvî, xîrnîk, rûvî û kewîşk.

Lê carna havîne, wextê li mîşeda ida dara ber dîgîrt, te digot bîna hewê ji ji wan dara xweş dîhat, lê wi çaxî, gava ku bakî germ dîhat, tu ku sibetîrê radîbûyî, berê dara minanî qîravîkê gezo gîrtîye, çîqlêd bîn dara çûk hemankî tewyane, gezo dîlop dîke, dîkeve erdê. Wi çaxî jî, zaro, xort û pîrêd hurmet beroş, qasîd û elb hîldîdan lez dîçûne mîşe gezo top dîkîrîn Dîlezandî, weki zû topkî helâ xîrab nebûye, nehelyaye. Gezo minanî hîngîv şîrîn e. Bî wi gezoyî kade, kloç dîpetî, mîrtuxe û hewle çêdîkîrî. Ji wi gezoyî, pîrêr şareza çêdîkîrî dermanê dîla, kuxîkê û dermanê pîşîkreşê, gele merî bî wan dermana sîlamet dîbûn.

Payîzê wektê êmîş dîgîhîşt, cahîl ro heta êvarê nav mîşeda bûn, nedîhatî mal, êmîş top dîkîrî, hîşk dîkîrî bona zîvîstanê. Malêd kesîbada heta bîharê êmîşê hîşîkîrî, gûz û findeq hebûn. Nava Entabê ra dîkîşe çemê Feratê, ew çem tîjî masî bûn. Ji gujma û çiyaêd hîre Entabê avêd kaniyê sar dîkîşîyan berbî Feratê dîçûn, tevî wi çemî dîbûn. Dora çemê Feratê û dora wan çavkaniya mîrg û çîman bûn, hersal kulîlka da dîxemîlî, te digot xalîçeke rînde, qîzêd kurmanca nîqîşandîne - xemîlandîne.

Li serê wan çiya û gujmêd Entabê dîçêrîyan pez û dewarê wan lê li deştê cîyê rastî - dûz, dîçandî genîm, ceh û garîs. Ekîne wi welatî bê hesap dîhat. Kurmancêd Entabê du payê wi rîeat bûn, koçer kêm bûn. Li wêderê dîman eşîra Zîlya. Panzde - bîst gundê êla Sipka ji hebûn, ew ji jî eşîra Zîlya bûn.

Li gundê Dêrîkê da dîma mala Emerîkê. Du bîrê Emerîkê hebûn. Hersê bîra zewîcîbûn, her bîrak du - sê kurê wan hebûn. Wana ew kur ji malê da zewîcandîbûn. Mezîne malê Emerîk bû. Ji mala Emerîkê derdîket neh - deh mîrê xebatkar, xenjî jîna û bîşîkîrîya. Meriv, ku dîrva mala Emerîkê dînhêrî, te digot kelak e. Pîştî xan - manê wi ketîbû gujmekî. Pêş malê va kanîke mezîn bû, ava çemekî ji wê kaniyê dîkîşîya. Kê ku ava wê kaniyê vedîxwar, digot: "Eva ava, welleh, avîlheyat e." Bîniya wê kaniyê da mîrg û çîman bûn. Alyê rohîlatê gomeke mezîn bû, kêleka mala dîne tewîla dîwêr bû, cilê çêleka, ga, gamêşa û hespa; ew ji êpêce mezîn bû. Alyê malêyî dîne, anegorî meydaneke hespa ewqas mezîn bû, ew ji bêdera wan bû.

Roja Welat Sayfa - 10

Li wêderê mereka kayê bû, cîyê lodêd gîhê û oncê bûn. Orta mala û gomê da çalêd nan bûn. Dora çala sûreke mezîne bînd çêkîrîbûn. Alîkî wê sûrê vekîrîbû, ew ji bona ereba: Wi derî ra nan danî dîkîrîne çala, yanê ji wextê lazîm bû, li ereba bardîkîrî, derdîxîstî.

Mala Emerîkê maleke dewletî bû. Xebata wê malê herkê ekîn bûya, gîhadrûn bûya, pez û dewar çêrandî bûya - ew xebat gîşk xwexatîya malê dîkî. Ne xulam, ne şîvan û gavan malê Emerîkê nedîgîrt. Malêd usa nava êla Sipka da disa hebûn, lê tîfaqa minanî mala Emerîkê kêm bû. Mala wi maleke ber mîvan bû, roj tune bû, weki mîvanê mala wi nehatana, bîgre ji gundîya, heta meryê maqûle dîwanê...

Bî nanê Wi, bî hurmeta wi, jê carna digotî Emer Axa. Lê gerekê meriv rastî bêje qet xema Emerîkê nîn bû, weki jê ra bîgotana Emer axa, yan na...

BINDARÛK

Nava êla Sipka da, çawa nava hemû kurmanca da, bûbû edet, havîne, wextê mîrg - çîman kulîlk dîdan pîncîr tîr şîr dîbû, qîz û xort dîçûne bîndarûkê. Qîza ji mal rûn, ar, hêk, gezo û tîştêd mayî dani. Li bîndarûkê, çolê, du - sê qîza xwerî çêdîkîrî, çend xorta ji pesarî top dîkîrî, ê mayî ji govend dîgîrtî, dîlistî, laqîrdî dîkîrî heta êvarê li wêderê mîrtuxe, hewle, yanê ji hêkerûn dîxwarî, paşê vedîgerîyan, dîhatîne gund. Rê va tulum lîdîxîstî heta nav mala.

Rojekê usa, havîne, Qîz û xortê Dêrîkê çûne bîndarûkê. Qîzeka mala Emerîkê hebû, navê wê Xezalê bû. Xezale şanzdeh salî bû. Qîzeka zefe bedew bû, meriv nîkarîbû bî du çava li Xezalê bînhêrîya. Ew ji wê heval - hogîra ra çûbû bîndarûkê. Bîndarûka cara îcarî êpêce dîrî gund bû. Qîz û xorta deştê hev gîrtîbû dîlist. Xorta Sûtuyê mîrtîv bî peretî gîrtîbû, anîbûne bîndarûkê. Sûtû qeydê "şeranî" lîdîxîst, qîz - xort dîreqîsî. Qîzêd Sipka çav û buryê xwe kîlda bûn. Kofîyêd rînde bî temezyê û şemaqîyê hevîrîşîm Dîyîrbekîrî dabûne dorê qotîk ber sûretê xwe da berdabûn. Sîngê wani tevî sedefîrî bû, kurtîkêd etlez, yanê qanawîz xwakîrîbûn, dêrê wane peng - pengî, govek - govek nîqîşandîbûn, hîngê hîneka bî kondere bûn. Xorta ji kolosê tivtîka sîpî dabûne serê xwe, dora kolosa şer û şîmaqî gîrdabûn, rîşîyê şer û şîmaqîya dîhat, dîkete ser milê wan, meriv heyr û hîjmekar bû wan cahîla bînhêrîya.

Dengê tulum Sûtû nîşkêva hate bîrîne, lê du xorta hevra dest pê kîrî, du qîza lê vedîgerand:

Çî bejneke lo ser xaniya, bejnê lê, bejna kê...
Çî qazêke ser xaniya, bejnê lê, bejna kê..
Ez vê bejnê lê mame tuma, bejnê lê, bejna kê..

Wexta ku cahîlêd Sipka usa xwe ra ketîbûne kêfê, heneka û laqîrdîya, Ebdîl Mecît ji hê xortekî tînsîz bu, berê sîmêla teze xûdabû sîyarî cem wan ra gereke derbaz bûya, bîçûya, lê dengê tulumê û strana qîz - xorta bîhist, berê hespa xwe da bîndarûkê, çû nîzîkî bîndarûkê bû, got:

-Selamelêkum kurapno, ez dîbînim hîn ketîne eşqê.

Xorta destxwe da Ebdîl Mecît naskîrî, sîlava wi vegîrtî, gazi kîrîne, weki peyabe û wan ra hevaltî eşqê derbazke. Xortek bînzda, serê hepsa wi gîrt, Ebdîl Mecît peya bû. Xortêd Sipka ji mezîna bîhistîbûn, weki bavê Ebdîl Mecît ezdî ye, lê zû da çûye, bûye musîlman. Xortekî deştê Ebdîl Mecît gîrt got: -Keremke, tu ji tîkeve govendê lezekê bîreqîse.

Ebdîl Mecît kete deştê xorta list. Govendê da Ebdîl Mecît Xezalê dit, dilê wi kete Xezalê. Lê newêrbû tîşteki bîkîra, ewî pak zambû malapanê wi mîrxas in, bona namûsê qet li pîsmamîyê ji nanîhêrî, wê wi li vîra çîti - çîtikî, yeke ji şerm bû, çîmku lawkêd Sipka bî pîsmamîtî û hîzkîrîne gazi kîrîbûne, ne layîq bû, weki tîşteki bêaqîl bîkîra. Lê bîna wi nava cahîlêd Sipka wê rojê derket û şa dîbû.

Gundê Kevir - Gewrik e, ciyê, ku mala bavê Ebdil Mecit tê da dima, gelek cara qar dîkîrî dîdane serê wi, dîgotin:

-Tu kurê bavê Ezdiyan i!

Wextê Ebdil Mecit hê zaro bû, gava ku ev qar û qerf dibihist, dîgriya, dîhate mal cem bavê û dê, dîgot.

-Bavo, daê, çima zarê mî ra dilîzin dibêjme mî, "Tu kurê bavê Ezdiyan i!" Ezdi ki ne, çî teva ne?

Bavê kur hemêz dîkîr, dîgotê:

-Lao, bira bêjî ezdi ji kurmancê mina me ne, ew ji disa ji eşira me Zilan in, her dinê wan başqe ye. Em ji wan qetiyane hatine ser dinê Mihemed, ser dine Îslamê.

Ebdil Mecit hê zarotiya xwe da kureki zefî baqîl bû. Ser wan gliyê bavê kûr dîfîkîrî, dîgot.

-Bavo, lê em çima ji ezdiya qetyan? Ne tu dibêji: Ewe ji eşira me ne û kurmancê mina me ne.

-Lao, -bavê dîgote Ebdil Mecit, -xwe em tenê ji wan ne qetiyane. Paê Kurmancayi dinê ji ezdiya qetyane, hatine ser dinê Mihemed.

Mala bavê Ebdil Mecit zû da hatîbû wi gundi, maleke tenê bû. Timê zara ku hevra dilîst, şer dîkîrî, Ebdil Mecit Zor dîda hevalêd xwe, wana ew qezî û qerf jê ra dîgotin. Ew ji dîhate mal, cem diya xwe dîgriya, dîpîrsî:

-Daê, çima kurêd cinara her mî ra dibê: "Kurê bav ezdi", ne bavê mî dibê berê kurmanc teve ser dineki bûne. Ewê ji gliyê mêrê xwe dîwekîland, kur ra dîgot: Bavê Ebdil Mecit bî jîna xwe va û qizeke çûk va hatîbû wi gundi. Diya wi jîneke baqîl bû, ewê kurê xwe ra gli dîkîr.

-Lao, mezinê me wa me ra dîgot: Xwedêgravi berê kurmanc ser dineki bûne, wextê ereb û rom hat, bî zora şûr kurmanc tev kirine Îslam.

Ebdil Mecit dîsekîni, dîfîkîrî, navê malê cinara hîldîda, dîgot:

-Çima mala Sultan, mala Eli ji berê ezdi bûne?

-Erê, lao, kurmanc berê gîşk yek bûn, -dê dîgot.

-Daê, mala Sefoê cinarê me qet rojiya nagre, ewe lape ezdi ne!

-Ew kê te ra got, weki mala Sefo qet rojiya nagrê? Dê jê pîrsî. Ebdil Mecit got:

-Wê rojê jîned mala sefo û mala Şibli ser beravê dîkîrne şer. Pîrka Şibli çerî jîna sefo dîkîr, dîgot "here - here heramno, hûn qet rojiya ji nagîrî", ne dibê ezdi rojiya nagîrî.

-Na çara mî, tu guh mede çer û etiê jîna, ezdi ji rojiya dîgîrî, her firqî ew e, ewana sê roja roji dîgîrî, lê em si roja...

Lê gereke em bêjî diya Ebdil Mecit seva mêrê xwe û dergûşa destê xwe terka mala bavê xwe kir, da pêy mêr, hate wi gundi, lê ewê, dilê xwe da qebila malbavanê xwe hîzdîkîr, yekê jî ewê tu firqî ne didit orta ezdiya û kurdêd mayî, ewê kur ra dîgot: "Ew ji kurmanc, em ji kurmanc, merîê diwanê dîhatî, wana wan ra ji dibê kurd, me ra ji dibê kurd, şêxê wan heye, şêxê me ji heye". Ne xeberdanê da, ne kîncî da, qet tîşteki da ewê firqî ne didit.

Lema ji ewê, hê zarotiya Ebdil Mecit da dîzi bavê gele gli - gotînedê êla Sipka, hurmeta wan dem û dezgê wan û mêrxasiya wan kur ra şîrove dîkîr.

Navê diya Ebdil Mecit Gewrê bû, wextê bav dîçû xebata çolê, gewrê nan çêdîkîr, derî bî kulîte dadîda, xwerîna mêr hîldîda, ewê bî Ebdil Mecitê va nanê mêrê xwe dîbîr, pe ra ewê hêdîka kîlam dîgotî ji xwe û hal - derda ra. Dêmek Ebdil Mecit hê zarotiya xwe da zanîbû, weki ezdi ji disa ew kurmanc in. Lê carna wextê ezdiya dîhatîne aşê gundê wan. Ebdil Mecit dîçû cem wan, ro heta êvarê ji wan dîrnedîket, lî wan dînhêrî, guh dîda ser xeberdana wan, lî kîncê wan, heta wersê wan ji dînhêrî, tu firqî ne didit. Dîhate cem diya xwe dîgot:

-Daê iro kavranê ezdiya hatîbû êş, ez çûme cem wana, mîna dina xwe dayê, lê tu firqî ne didit, çî kurmancê gundê me, çî ew.

Dê jê dîpîrsî:

-Lao, te qet ne pîrsî ji kîjan qebîlê ne? Gelo ne ji Rojkan in. Ew qebila mala bavê mî e.

-Na, mîna qe ne pîrsî, ji kîjan qebîlê ne.

-Eh, lao, hema te pîrskîra ji kîjan gundi ne?...

Xwendevan ida zanî: Çima Ebdil Mecit lî vîra bîndarûkê xortê Sipka ra dîgot:

-Kurap...

Wextê Ebdil Mecit rasti vê bîndarûkê hat, ewî lî vîra klamêd dê û bavê xwê disa bîhist. Ewî wê rojê kêf û eşqeke rînd derbazkîr, heta êvarê. Evarê ew siyar bû çû, lê xort û qîzê Dêrîkê, disa bî listîk û henek lêxîstîna tulumê ra vejerîyan hatîne gund. Garan ji îdî nav gund bela dibû.

ROJ NÊZİK E, NE PİR DÛR E

Heş zelal im, şoreşger im,
Bî zanayî tevdişgerim,
Azadîyê ez dişerim,
Bîndestî tucar naxwazim.

Hemû gelên rûyê dinê
Vî doza han guh bîdinê
Mîrî heye, veşer tune,
Bêbext nebî, Kurd tenê ne.

Xûşkê, bira, dayê, bavo,
Hûn bîbî yek bo hev iro,
Guh nedî axa û şêxo.

Xûşkê, bira, dayê, bavo,
Hûn bîbî yek bo hev iro,
Guh nedî axa û şêxo.

Dîşewitî, bîrîndar im,
Nakewicîm ez hişyar im,
Dîxebîtim, pîr xwînsar im,
Doza Kurdan hêvidar im.

Dî welat da bê welat in,
Bê xwedî ne, bê zîman in,
Kurdî şerî da mêrxwas in,
Zîncîran wê bîqetîrî.

Xûşkê, bira, dayê, bavo,
Hûn bîbî yek bo hev iro,
Guh nedî axa û şêxo.

Xûşkê, bira, dayê, bavo,
Hûn bîbî yek bo hev iro,
Guh nedî axa û şêxo.

Karkerên me şoreşvan in,
Bo Kurdîstan wan xwîndan in,
Zar û zêç bê xwedî man in,
Jî rêya xwe venagîrî.

Belengaz got bîrî kûr e,
Dîkîm nakîm, kew nagîre.
Roj nêzik e, ne pîr dîr e,
Tîr jî kevanê bîfîre.

Xûşkê, bira, dayê, bavo,
Hûn bîbî yek bo hev iro,
Guh nedî axa û şêxo.

Xûşkê, bira, dayê, bavo,
Hûn bîbî yek bo hev iro,
Guh nedî axa û şêxo.

BELENGAZ

AZADÎ Û JÎN

Welatê xîr û xalî
Gelek jî kûr dînalî
Gîrtîya hezar salî
Dayka mîna delalî

Mîrî xweş e bo jîne
Ceng çêtir e ji şîne
Azadî û evîne
Hevîr bîkî bî xwîne

Tu kulîlkî, rîhanî
Tu kenekî bî janî
Tu hêşîrê Kurdanî
Doza mîna ducanî

Bawer dilê xwe rîzand
Bî van rêzan xeber şand
Gelên bîndest nîr şîkand
Karkeran zîncîr qetand.

BAWER

TU FAŞİZM Î,

KELPÊ HAR Î

Tu faşîzm î, kelpê har î,
Dînya me kîr teng û tarî;
Em koleyê hezar salî,
Te ra dîkî ceng û şerî

Em kurmanc in, belengaz in,
Mîletê serdest naxwazî.
Bûn mîletê bîndestan,
Azadîya gelan dîxwazî.

Pêşî kîşand wan karkeran,
Mîzgin hat jî xebatkaran;
Xwîna me xwar koledaran,
Emê bîkî ceng û şeran.

Tu faşîzm î, kelpê mezî,
Zenda me xîst baznê hesî
Sala çûyî te em kuştî
Îro em azadî dîxwazî.

Te dinê kîr gola xwîne,
Qamboç, Laos, lî Taylanê,
Tê bîra te, kol û pinê
Lî Angolê, Wîetnamê?

Tu faşîzm î, kelpê har î,
Rojî me kîr şev û tarî.
Nanê gîlgîl, zîkê bîrçî,
Em kewîtin wejî xwarî.

A.Aydoğan - Mazgirt

XWO NASKE

Ez verê werekî û bîzekî
Fetelîyênê warway
Lawkê xwo vatêne

Zaza û kurmanckî
Ne zanêne Tîrkî

★ ★ ★ ★

Sera jû dêwa ma dê
Mektebî biya

Ma bî zonê xwo nê wandênê
Lawkê ma çînebî uça de

Roj bî roj xwo xwovîra kerdênê

★ ★ ★ ★

Ma wênd kîtabê Lenin'î

Xwo naskêrdîmê xêlê serran tepîya

Bugurîme heqa xwo bîcêrîme

Bîndestî ra raxeleşîme

Guregerî jû bê, mîleti bîra

★ ★ ★

BIRA

ELBAZÎ

Lo destî xwo bîde destê ma

Gaman çekem rojîni vêra

Tarî bîkeme lete lete

Ûrze rew bê elbaza me

★ ★ ★ ★

Nîyade axa û patronan

Gûnî kewta çîmanê inan

Ûrze mevînde wext bî tamam

Bîyezde rew bê hevala ma

Ûrze rew bê elbaza ma

★ ★ ★ ★

Ma va Marçs, ma va Lenin

Ala ma corêna corên

Lo lazîma na elbazî

Ûrze rew bê hevalê ma

Mevînde rew bê elbaza ma

★ ★ ★ ★

Nê vanê me Kurd o, no Gurcî o

No Îslâm o, no Ermenî o

Xebatkarî pêro bêrê

Mevînde rew bê birayê ma

Bîyezde rew bê wayîka ma

ABEKIR

Roja Welat Sayfa-11

BÖLÜCÜLÜĞÜ

KİM YAPIYOR?..

Burjuvazi, Kürt halkının zulme karşı çıkışını, eşit hak istediğini **bölücülük** olarak niteliyor. Kürt halkının çıkardığı gazete ve dergileri zorla susturmaya çalışıyor, Kürt diline ambargo koymak istiyor. O, bu yolda kendi yasalarını bile çiğniyor. Burjuvazi, böyle yapmakla Türkiye'de yaşayan on milyonun üstündeki Kürt halkını sindirebileceğini, onun özgürlük mücadelesini önleyebileceğini sanıyor.

Cahil bırakılan kitleleri yönetmek, sömürü ve baskı altında tutmak burjuvazi için daha kolaydır. Bu bakımdan o, halkların anadilinde eğitim yapılmasına, eğitimin "**biçimde ulusal, özde emekçi halk kitlelerinden yana**" olmasına karşı çıkıyor. Aynı burjuvazinin sesi **Hürriyet** gazetesi, ilk sayfasında büyük puntolarla şu haberi veriyordu:

"Rumca Bilmeyen Türk Çocuklarına - Türkçe Bilmeyen Rum Öğretmenleri Ders Veriyor"

Eğer öyleyse, Almanya'daki Türk işçi çocukları için pek kötü birşeyse bu, o zaman, "**Türkçe bilmeyen Kürt çocuklarına - Kürtçe bilmeyen Türk öğretmenleri ders veriyor**" dendiği zaman burjuvazi ve onun sözcüleri neden o kadar kuduruyorlar?

Kürt halkının, bırakalım kendi anadilinde eğitim yapmasını, o bu anti - demokratik eğitim düzeninde bile eşitsiz bir konumdadır. İşte örnekleri:

Aydın'da 100 köyde 100

okul varken Kürdistan'da 100 köyün ancak ellisinde okul var. Nazilli'ye bağlı Çatak köyü ile bu köye bağlı Kaşıkçılar ve Abbaklar adlı mezralarda ayrı ayrı birer okul var. Bu üçünün toplam 36 öğrencisi var ve her okula ortalama 12 öğrenci düşüyor.

Bir örnek de Kürdistan'dan verelim. Bitlis ili Tatvan ilçesi Obuz köyünün Sarhanç ve Sapor adlı iki mezrası var. Burada, tuvaleti, suyu, araç gereci olmayan, aynı zamanda iklim şartlarına uygun düşmeyen tek derslik bir okul yalnız Obuz'da var. Sarhanç'tan 15 öğrenci 45 dakika, Sapor'dan ise 18 öğrenci 35 dakika yaya yol yürüdüktan sonra okula ulaşmaktadırlar. Kışın kar en az dört metre yağar. Tipiyi, kar fırtınalarını ve vahşi hayvanları da eklersek çocukların, okumak için nelere katlandıkları ortaya çıkar.

Yine Aydın bölgesinden örnek verelim: Bu ildeki köy ilkokullarının yüzde 70 - 80'inin elektriği, suyu, bazılarının ise sınıfında ve salonunda anfi tertibatı vardır. Okullar istinat duvarlarıyla çevreden ayrılmıştır. Çoğunun voleybol alanı ve başka spor araçları var. Bu okulların büyüklüğü, çift öğrenim yapan Bitlis ve kazalarındaki merkez okullarının büyüklüğünün iki katıdır. Bu yörede, tamire ihtiyacı olan okullar yıkılıp, yeniden yapılmaktadır. Aydın'ın bir bucağı olan Dalama'ya bağlı Alanlı köyü ve Yenipazar'a bağlı

Direcik köyü okulları gibi. Ama Bitlis ili Tatvan ilçesine bağlı Çevre köyü ilkokulunun yarılan duvarı, yıkılmasını diye ağaç kalaslarla tutturulmuştur. Yine Tatvan merkez Tuğ ilkokulunun istinat duvarının yapılması için defalarca yapılan müracaatlara, oraya yapılacak masrafla köylerden birine okul yapılır, diyen milli eğitimin, bu kez de Aydın'daki tutumuna bakalım:

Aydın'a bağlı Yenipazar merkez ilkokulu ile aynı ilçeye bağlı Donduran köyü ilkokuluna elektrik sonradan alındığı için kablo boruları duvarın dışından taşınmıştır. Aslında gece eğitimi yapılmadığı için elektriğe gerek bile yoktur. Ama görünüş iyi olmadığı için, bu kabloların duvarın içinden taşınmasına karar veren milli eğitim, toplam 400 bin lira masraf etmiş, hatta gelen ödenek geri gönderilmesini diye, işe yarayan kapı ve pencereler yenileriyle değiştirilmiştir.

1974 yılında, CHP'nin Siirt mitinginden dönerken, şimdiki Milli Eğitim Bakanı Necdet Uğur "**Hizan sultanını ne zaman yıkacaksınız?**" diye sormuştu. Halkının yüzde 70'inin okuma yazma bilmediği ve feodalizmin boyunduruğu altında ezildiği, feodallerin en başta hükümetler tarafından desteklenip ayakta tutulduğu ve feodallere karşı gelenlerin de onlarla birlikte hükümetler tarafından ezildiği bir yörenin aydınlarına sorulan bu soru görünüşte güzeldi. Ama içtenlikli değildi. Kürt halkı

bugün de bu sultanlıklara karşı mücadele ediyor: Ama sultanların yanında her zaman olduğu gibi yine devlet gücü var. Çünkü sözkonusu devlet de bu sultanlara muhtaç. Ancak bu işbirliği sayesinde Kürt halkının üstündeki boyunduruk devam edebiliyor. Evet, Kürt halkı, emekçi Türk halkıyla elele vererek bu sultanlıkları bir gün yıkacaktır. Ama, AP yerine CHP'nin çok oy alması için değil.. Sömürü ve zulme temelinden son vermek için, özgürlük ve eşitlik için, insanca bir yaşam için..

Aydın'daki Kürtlerin durumuyla ilgili olarak, ırkçı, "**bölücü**" uygulamayı belirtmek için birkaç örnek daha verelim:

Aydın'ın 4.000 nüfuslu Köşk bucağındaki halkın 1.000 kadarı Kürt'tür. Kürtlerin burayı terk etmeleri için kendilerine iş verilmiyor.

Tarım işçilerinin ortalama gündeliği 80 lira olduğu halde Kürt işçilere 50 - 60 lira ödeniyor.

Tarlada çalışan işçilere su içme molası verildiği zaman bile Kürt işçiler en sona bırakılıyor. Bunlar yalnızca birkaç örnek. Kürtler arasında işsizlik oranı daha da yüksek ve onların işgücü daha da ucuza kapatılıyor. Elbette bu Türk emekçilerinin suçu değil. Bu bölücülüğü yapanlar egemen sınıflardır. Her iki halkın emekçileri, ortak düşmana karşı elele mücadele ederek bu sömürü ve zulüm düzenine, ırkçılığa sömürgeciliğe elbet birgün son vereceklerdir.

Sahibi: **Mustafa AYDIN**

Yazı İşleri Müdürü: **Mahmut ÇEŞME**

Yönetim Yeri: **Sümer Sokak 12/2, Demirtepe-ANKARA**

Abone Şartları: **Altı aylık 75 TL, yıllık 150 TL, Dış ülkeler iki katıdır.**

Dizgi - Baskı: **EM-AŞ, Web Ofset Tesisleri**

Rüzgârlı Gayret Sok. No: 1

Ulus/ANKARA - Tel: 19 77 52/3 Hat

Her ayın 1'inde ve 15'inde çıkar.

Xwedi: **Mustafa AYDIN**

Berpırsiyar: **Mahmut ÇEŞME**

Navnişan: **Sümer Sokak 12/2 Demirtepe-ANKARA**

Şerten: **Abone Bo 6 mehan 75, sali 150 iraye Türkiye; bo welaten dervayi du qat e.**